

Am progresă mult mai ţute
Făr' ca alții să nă-ajute !

* * *

Nicolae Filimon, născut în Bucurescī pe la anul 1819. Studiele începătore și le-a făcut pe la dascăli de biserică, în urmă și le-a perfecționat singur prin neobosita' și lință particulară. Ca să se potă susține se făcū cântărețū de biserică, fiind pe lângă acesta și chorist la opera italiană. Șcia bine a cânta din flaut, da și lectiuni de muzică și chiar de șciințe. Mai funcționa încă și la Ministeriul de Culte și Instrucțiune, în urmă ca șefū de biuroū la archiva Statului. I plăcea mult a se ocupa cu literatura, ciția și nopte, ducend mai mult o viață solitară și simplă, uria tot ce se dicea de salon. În urmă căduse într'o melancolie nespusă, care'lă făcu chiar a'și grăbi sfîrșitul. El muri la anul 1865 suferind de pept.

Insemnat în literatură prin următoarele serieri : „Escursiuni în Germania meridională“ (1860); „Mateo Cipriani, Bergamo și Slujnicarii, op. VI“ (1861) și „Ciocoi vechi și noui, său ce nasce din pisică și orece mânancă“ (1863). Mult însemnate, ca unice în